

32000L0013

L 109/29

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

6.5.2000

ДИРЕКТИВА 2000/13/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА
от 20 март 2000 година
за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно етикетирането, представянето и
рекламата на храните

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 95 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽¹⁾,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Директива 79/112/ЕИО на Съвета от 18 декември 1978 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно етикетирането, представянето и рекламата на храните ⁽³⁾ е многократно и съществено изменяна ⁽⁴⁾. Поради това, от съображения за яснота и рационалност, следва да се пристъпи към консолидиране на споменатата директива.
- (2) Различията между законите, подзаконовите актове и административните разпоредби на държавите-членки относно етикетирането на храните могат да попречат на свободното движение на тези продукти и да създадат неравни условия на конкуренция.
- (3) Поради това е необходимо тези законодателства да се сближат с оглед безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар.
- (4) Целта на настоящата директива трябва да бъде да определи общностните правила от общ и хоризонтален характер, които да се прилагат към всички храни, пуснати на пазара.
- (5) От друга страна, правилата от специален и вертикален характер, които се прилагат само за определени храни, трябва да се приемат в рамките на разпоредбите относно тези продукти.
- (6) Регламентирането на етикетирането на храните трябва да се основава преди всичко на необходимостта от осведомяване и защита на потребителя.

⁽¹⁾ ОВ С 258, 10.9.1999 г., стр. 12.

⁽²⁾ Становище на Европейския парламент от 18 януари 2000 г. (все още непубликувано в Официален вестник) и Решение на Съвета от 13 март 2000 година.

⁽³⁾ ОВ L 33, 8.2.1979 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 97/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 43, 14.2.1997, стр. 21).

⁽⁴⁾ Виж приложение IV, част Б.

- (7) Тази необходимост означава, че държавите-членки могат, спазвайки правилата на Договора, да налагат езикови изисквания.
- (8) Подробното етикетиране, което посочва точното естество и характеристиките на продукта и позволява на потребителя да направи своя избор при пълно познаване на фактите, е най-подходящото, тъй като създава най-малко пречки за свободната търговия.
- (9) Поради това е необходимо да се състави списък на цялата информация, която по принцип трябва да се включва в етикетирането на всички храни.
- (10) От друга страна, хоризонталният характер на настоящата директива не позволи на първоначалния етап в задължителните данни да се включат всички данни, които трябва да се добавят към списъка, който по принцип се прилага за целия набор от храни. На по-късен етап следва да се приемат общностни разпоредби с цел да се допълнят съществуващите правила.
- (11) Освен това, въпреки липсата на общностни правила със специален характер, държавите-членки трябва да си запазят правото да приемат някои национални разпоредби, които допълват общите разпоредби на настоящата директива, то следва тези разпоредби да бъдат подложени на общностна процедура.
- (12) Споменатата общностна процедура трябва да бъде под формата на решение на Общността, когато държава-членка желае да приеме ново законодателство.
- (13) Следва също така да се предвиди възможността законодателят на Общността да дерогира в изключителни случаи някои общо определени задължения.
- (14) Правилата за етикетиране трябва също така да съдържат забраната за въвеждане на купувача в заблуда или за приписване на лечебни свойства на храните. С оглед на ефикасността, тази забрана трябва също така да важи за представянето и рекламата на храните.
- (15) С оглед да се улесни търговията между държавите-членки може да се предвиди, че на етапите, предхождащи продажбата на крайния потребител, на външната опаковка да се обявява само информацията за основните елементи, а някои задължителни данни, които трябва да придружават предварително опакованата храна, да се съдържат само в търговските документи, отнасящи се до нея.
- (16) Държавите-членки трябва да си запазят правото да определят правилата за етикетиране на храните, продавани в наиспно състояние, предвид местната практика и търговия. Информацията за потребителя трябва да е гарантирана в този случай.

- (17) С цел да се опрости и ускори процедурата следва да се възложи на Комисията да приема мерки за изпълнение от технически характер.
- (18) Мерките, необходими за изпълнението на настоящата директива, следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за определяне на процедурите за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽¹⁾.
- (19) Настоящата директива не трябва да засяга задълженията на държавите-членки относно сроковете за въвеждане в националното право на директивите, посочени в приложение IV, част Б,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

1. Настоящата директива се отнася за етикетирането на храните, предназначени да се доставят като такива до крайния потребител, както и до определени аспекти, свързани с тяхното представяне и реклама.
2. Настоящата директива се прилага също така за храните, предназначени за доставка в ресторанти, болници, столове и други подобни заведения за обществено хранене (наричани по-долу „заведения за обществено хранене“).
3. По смисъла на настоящата директива:
 - а) „етикетиране“ означава всички текстове, данни, прозводствени марки или търговски марки, изображения или знаци, свързани с дадена храна и нанесени върху опаковка, документ, надпис, етикет, пръстен или яка, които придружават такава храна или се отнасят до такава храна;
 - б) „предварително опакована храна“ означава всяка единична бройка за продажба, предназначена да бъде представяна като такава на крайния потребител и на заведенията за обществено хранене, състояща се от храна и опаковка, в която тя е поставена преди да се предложи за продажба, независимо дали опаковката обвива храната изцяло или отчасти, но във всеки случай по такъв начин, че съдържанието да не може да се променя, без да се отваря или без да се сменя опаковката.

Член 2

1. Етикетирането и използваните методи не трябва:
 - а) да са такива, че да въвеждат в заблуда купувача, в частност:
 - i) относно характеристиките на храната и в частност относно нейното естество, идентичност, свойства, състав, количество, трайност, източник или произход, начин на ползване или производство;
 - ii) чрез приписване на храната на въздействия или свойства, които тя не притежава;

iii) чрез внушаване, че храната притежава специални характеристики, когато в действителност всички подобни храни притежават такива характеристики;

б) ако не е уговорено друго в общностните разпоредби, които се прилагат за натуралните минерални води и за храните за специална хранителна употреба, да приписват на дадена храна свойството да предотвратява, лекува или излекува болест при хората.

2. Съветът, съгласно предвидената в член 95 от Договора процедура, съставя неизчерпателен списък на твърденията по смисъла на параграф 1, чието използване във всеки случай трябва да бъде забранено или ограничено.

3. Забраните или ограниченията, предвидени в параграф 1 и параграф 2, важат също така за:

- а) представянето на храни и в частност за тяхната форма, външен вид или опаковка, използваните материали за опаковка, начина, по който те са подредени и средата, в която са изложени;
- б) рекламата.

Член 3

1. Етикетирането на храните съдържа, при условията и с уговорката за дерогиранията, предвидени в членове 4—17, само следните задължителни указания:

- 1) търговското наименование;
- 2) списъка на съставките;
- 3) количеството определени съставки или категории съставки в съответствие с член 7;
- 4) нетното количество при предварително опакованите храни;
- 5) датата на минимална трайност или датата на годност при бързо развалящи се храни от микробиологична гледна точка;
- 6) специалните условия на съхранение и начин на употреба;
- 7) името или търговското наименование и адреса на производителя или на опаковчика, или на продавача, установен в рамките на Общността.

Въпреки това държавите-членки имат право, що се отнася до маслото, произвеждано на тяхна територия, да изискват само посочване на производителя, на опаковчика, или на продавача

Без да се засяга нотификацията, предвидена в член 24, държавите-членки информират Комисията и другите държави-членки за мерките, приети по силата на втори параграф;

- 8) мястото на произхода или мястото, от което идва храната, когато липсата на това посочване може да заблуди потребителя относно истинския произход на храната;
- 9) указания за начина на употреба, когато без такива указания би била невъзможна правилната употреба на храната;
- 10) по отношение на напитките, съдържащи повече от 1,2 обемни процента алкохол, обозначение за действителния обем на процент алкохол.

⁽¹⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

2. Чрез дерогиране на параграф 1 държавите-членки могат да запазят националните разпоредби, които изискват обозначаване на производственото предприятие или на опаковъчния център по отношение на националното им производство.

3. Разпоредбите на настоящия член не засягат по-точните или по-изчерпателни разпоредби в областта на метрологията.

Член 4

1. Общностните разпоредби, които се прилагат за някои определени храни, а не за храните изобщо, могат да дерогират в изключителни случаи и без да засягат информацията за купувача, изискванията, посочени в член 3, параграф 1, точки 2 и 5.

2. Общностните разпоредби, които се прилагат за някои определени храни, а не за храните изобщо, могат да предвидят в етикетирването да се включат други задължителни обозначения в допълнение към изброените в член 3.

Поради липсата на такива общностни разпоредби, държавите-членки могат да предвидят такива обозначения в съответствие с процедурата, посочена в член 19.

3. Общностните разпоредби, посочени в параграфи 1 и 2, се приемат в съответствие с процедурата, предвидена в член 20, параграф 2.

Член 5

1. Търговското наименование на дадена стока е наименованието, предвидено в общностните разпоредби, които се прилагат за нея.

а) Поради липсата на общностни разпоредби, търговското наименование е наименованието, предвидено в законите, подзаконовите актове и административните разпоредби, приложими в държавата-членка, в която продуктът се продава на крайния потребител или на заведенията за обществено хранене.

При липса на такова, търговското наименование се състои от обичайното наименование в държавата-членка, в която се продава на крайния потребител или на заведенията за обществено хранене, или от описанието на храната и ако е необходимо, на нейната употреба, което да е достатъчно ясно, за да позволи на купувача да определи истинския ѝ вид и да я отличи от други продукти, с които може да бъде обърквана.

б) Употребата в държавата-членка по продажба на търговското наименование, под което продуктът се произвежда законно и се продава в държавата-членка по производство, също е разрешена.

Въпреки това, когато прилагането на другите разпоредби от настоящата директива, в частност на предвидените в член 3, не би дало възможност на потребителите в държавата-членка по продажба да определят истинския вид на храната и да я различат от храните, с които могат да я объркат, търговското наименование се придружава от друга описателна информация, която се обявява непосредствено до него.

в) В изключителни случаи търговското наименование от държавата-членка по производство не се използва в държавата-членка по продажба, когато храната, която то обозначава, се

различава до такава степен от гледна точка на състав или производство от храната, известна под същото име, че разпоредбите на буква б) не са достатъчни, за да осигурят правилното информироване на потребителя в държавата-членка по продажба.

2. Производствена или търговска марка или измислено име не могат да заменят търговското наименование.

3. Търговското наименование включва или се придружава от данни за физическото състояние на храната или за специфичната обработка, на която е била подложена (например на прах, изсушена чрез замразяване, дълбоко замразена, концентрирана, пушена), винаги, когато пропускането на такава информация може да предизвика объркване в съзнанието на купувача.

Всяка храна, която е била обработена с йонизиращо лъчение, трябва да носи едно от следните означения:

— на испански:

„irradiado“ или „tratado con radiación ionizante“,

— на датски:

„bestrålet/...“ или „strålekonservet“ или „behandlet med ioniserende stråling“ или „konservet med ioniserende stråling“,

— на немски:

„bestrahlt“ или „mit ionisierenden Strahlen behandelt“,

— на гръцки:

„επεξεργασμένο με ιονίζουσα ακτινοβολία“ или „ακτινοβολημένο“,

— на английски:

„irradiated“ или „treated with ionising radiation“,

— на френски:

„traité par rayonnements ionisants“ или „traité par ionisation“,

— на италиански:

„irradiato“ или „trattato con radiazioni ionizzanti“,

— на нидерландски:

„doorstraald“ или „door bestraling behandeld“ или „met ioniserende stralen behandeld“,

— на португалски:

„irradiado“ или „tratado por irradiação“ или „tratado por radiação ionizante“,

— на фински:

„säteilytetty“ или „käsitelty ionisoivalla säteilyllä“,

— на шведски:

„bestrålad“ или „behandlad med joniserande strålning“.

Член 6

1. Списъкът на съставките се съставя в съответствие с настоящия член и с приложения I, II и III.

2. Не е необходимо да се посочват съставките на:

а) — пресни плодове и зеленчуци, включително картофи, които не са белени, нарязани или обработени по подобен начин,

- газирана вода, в чието наименование е посочено, че е газирана,
 - оцет, получен на базата на ферментация само от една изходна суровина и ако не е добавяна друга съставка;
- б) — сирене,
- масло,
 - мляко и сметана, получени чрез ферментация,
- ако не е добавяна друга съставка, освен млечни продукти, ензими и култури от микроорганизми, необходими за производството, или сол, необходима за производството на сирене, с изключение на прясно сирене и преработено сирене;
- в) продукти, които включват само една съставка:
- при условие че търговското наименование е еднакво с наименованието на съставката, или
 - при условие че търговското наименование дава възможност ясно да се определи естеството на съставката без риск от объркване.
3. Що се отнася до напитките, съдържащи повече от 1,2 обемни процента алкохол, Съветът, по предложение на Комисията, определя до 22 декември 1982 г. правилата за етикетиране на съставките.
4. а) „Съставка“ означава всяко вещество, включително добавки, използвани при производството или приготвянето на храната, което все още присъства в крайния продукт, дори и в променена форма.
- б) Когато съставката на храна сама по себе си включва няколко съставки, последните се считат за съставки на тази храна.
- в) Не се считат за съставки:
- i) компонентите на съставка, които временно са били отделени по време на производствения процес, а след това отново са били добавени, но без да се превишава първоначалното им съдържание;
 - ii) добавките:
 - чието присъствие в дадена храна се дължи единствено на факта, че те са се съдържали в една или повече съставки на тази храна, ако те не изпълняват определена технологична цел в крайния продукт,
 - които се използват като спомагателни вещества при технологията на храната;
 - iii) веществата, използвани в строго определени количества, като разтворители или среда за добавки или ароматизанти.
- г) В съответствие с процедурата, предвидена в член 20, параграф 2, в определени случаи може да се реши дали са изпълнени условията, предвидени в буква в), ii) и iii).
5. Списъкът на съставките включва всички съставки на храната, изброени в низходящ ред на теглото им към момента на тяхното използване. Той се предхожда от съответно обозначение, съдържашо думата „състав“.

Въпреки това:

- добавената вода и летливите съставки се изброяват по реда на тяхното тегло в крайния продукт; количеството вода, добавено като съставна част в дадена храна се изчислява, като от общото количество на крайния продукт се извади общото количество на другите използвани съставки. Това количество не се взема предвид, ако не надвишава 5 тегловни процента от крайния продукт,
 - съставките, използвани в сгъстен или изсушен вид и доведени до началното им състояние по време на производството, могат да се посочват в списъка в зависимост от тяхното тегло преди сгъстяването или изсушаването,
 - що се отнася до концентрираните или изсушените храни, към които трябва да се добавя вода, изброяването на съставките може да става по реда пропорциите във възстановения продукт при условие че списъкът на съставките се придружава от обозначение като „съставки на възстановения продукт“ или „състав на готовия за консумация продукт“,
 - за смесите от плодове или зеленчуци, при които нито един не преобладава в значителна степен по тегло, тези съставни части могат да се изброяват в друга последователност с уговорката, че списъкът на тези съставки се придружава от обозначение като „в променливо съотношение“,
 - за смесите от подправки или билки, при които нито една не преобладава в значителна степен по тегло, тези съставки могат да се изброяват в друга последователност с уговорката, че списъкът на тези съставки се придружава от обозначение като „в променливо съотношение“,
6. Съставките се обозначават със специфичното им наименование, при необходимост, в съответствие с посочените в член 5 правила.

Въпреки това:

- съставките, които принадлежат към една от категориите, изброени в приложение I, и които са компоненти на друга храна, могат да се обозначават само с наименованието на тази категория;
- промени в списъка на категориите в приложение I могат да се извършват в съответствие с процедурата, предвидена в член 20, параграф 2;
- въпреки това обозначението „нишесте“, фигуриращо в приложение I, трябва винаги да се допълва с посочването на неговия конкретен растителен произход, когато тази съставка част може да съдържа глутен,
 - съставките, които принадлежат към една от категориите, изброени в приложение II, задължително се обозначават с името на тази категория, следвано от тяхното специфично наименование или от техния номер ЕО; когато дадена съставка принадлежи към няколко категории, се посочва наименованието на категорията, която съответства на основната функция на въпросната храна;
- измененията, които трябва да се направят в споменатото приложение в зависимост от напредъка в научно-техническото познание, се приемат в съответствие с процедурата, предвидена в член 20, параграф 2;
- въпреки това, обозначението „модифицирано нишесте“, фигуриращо в приложение II, трябва винаги да се допълва с посочване на неговия конкретен растителен произход, когато тази съставка може да съдържа глутен,

- ароматизантите се обозначават в съответствие с приложение III,
- специалните общностни разпоредби за регламентирано обозначаването на обработката на дадена съставка с йонизиращо лъчение, ще се приемат впоследствие в съответствие с член 95 от Договора.

7. Общностните разпоредби или, когато няма такива, националните разпоредби могат да постановят, че търговското наименование на конкретна храна, трябва да се придружава от обявяване на отделна съставка или съставки.

Процедурата, предвидена в член 19, се прилага към тези национални разпоредби.

Общностните разпоредби, посочени в настоящия параграф, се приемат в съответствие с процедурата, предвидена в член 20, параграф 2.

8. В случая, посочен в параграф 4, буква б), сложна съставка може да бъде включена в списъка на съставките със собственото си наименование, доколкото това е предвидено от закона или е установено по обичай, в зависимост от цялостното ѝ тегло, при условие че непосредствено следва списък на нейните съставки.

Въпреки това този списък не е задължителен:

- а) когато сложната съставка съставлява по-малко от 25 % от крайния продукт; въпреки това тази разпоредба не се прилага в случай на добавки, предмет на разпоредбите на параграф 4, буква в);
- б) когато сложната съставка е храна, за която не се изисква списък на съставките съгласно общностните правила.
- 9. Чрез дерогация от параграф 5, не е необходимо да се обозначава съдържанието на водата:
 - а) когато водата се използва по време на производствения процес единствено за възстановяване на съставка, използвана в концентриран или изсушен вид;
 - б) в случая на течна среда, която обикновено не се консумира.

Член 7

1. Количеството на дадена съставка или на категория от съставки, използвани при производството или приготвянето на храна, се обявява в съответствие с настоящия член.

2. Обозначението, посочено в параграф 1, е задължително:

- а) когато съставката или категорията от съответните съставки се съдържа в търговското наименование на храната или обикновено е свързано с това наименование от потребителя; или
- б) когато съставката или категорията от съответните съставки се подчертава в етикетиранието с текст, картинно или графично изображение; или
- в) когато съставката или категорията от съответните съставки е основна за характеризирането на дадена храна и за отличаването ѝ от продукти, с които може да бъде обърквана поради наименованието или външния си вид; или
- г) в случаите, определени в съответствие с процедурата, предвидена в член 20, параграф 2.

3. Параграф 2 не се прилага:

- а) за съставка или категория от съставки:
 - чието нетно тегло след отцеждане е посочено в съответствие с член 8, параграф 4, или
 - чието количество вече се изисква да бъде обявявано на етикетите съгласно общностните разпоредби, или
 - която се използва в малки количества за ароматизиране, или
 - която, въпреки че фигурира в търговското наименование на храната, не може да определи избора на потребителя в страната по продажба, тъй като изменението в количеството не е съществено за характеризирането на храната или не я отличава от подобни храни. Съгласно процедурата, предвидена в член 20, параграф 2, ще се реши, в случай на съмнение, дали условията, посочени в това тире са изпълнени;
- б) когато специални общностни разпоредби определят точното количество на дадена съставка или на категория от съставки, без да предвиждат обявяването им на етикетите;
- в) в случаите, посочени в четвъртото и в петото тире на член 6, параграф 5;
- г) в случаите, определени в съответствие с процедурата, предвидена в член 20, параграф 2.

4. Обозначеното количество, изразено в проценти, съответства на количеството на съставката или на съставките по време на тяхната употреба. От друга страна, общностните разпоредби могат да предвидят изключения от този принцип за определени храни. Тези разпоредби се приемат в съответствие с процедурата, предвидена в член 20, параграф 2.

5. Обозначението, посочено в параграф 1, се съдържа във или непосредствено до търговското наименование на храната или в списъка на съставките във връзка с въпросната съставка или категория от съставки.

6. Настоящият член се прилага, без да се накърняват общностните правила за обозначаване на хранителните съставки върху етикетите на храните.

Член 8

1. Нетното количество на предварително опакованите храни се изразява:

- в единици за обем за течни храни,
- в единици за маса за останалите храни,

като според случая се използват литър, сантилитър, милилитър, килограм или грам.

Общностните разпоредби или при липсата на такива, националните разпоредби, които се прилагат за някои определени храни, могат да се изключат от това правило.

Процедурата, предвидена в член 19, се прилага за такива национални разпоредби.

2. а) Когато посочването на определен вид количество (например номинално количество, минимално количество, средно количество) е предвидено от общностните разпоредби или, при липсата на такива, от националните разпоредби, това количество е нетното количество по смисъла на настоящата директива.

Без да се засяга нотификацията, предвидена в член 24, държавите-членки информират Комисията и другите държави-членки за всяка мярка, приета по силата на настоящата буква.

- б) Общностните разпоредби или, при липсата на такива, националните разпоредби могат да предвиждат други обозначения за количество за някои конкретни храни, които са класифицирани в категории според количеството си.

Процедурата, предвидена в член 19, се прилага за националните разпоредби.

- в) Когато предварително опакованата храна се състои от две или повече предварително опаковани храни, които съдържат същото количество от същия продукт, обозначаването на нетното количество се извършва, като се посочва нетното количество, което се съдържа във всяка отделна опаковка, и техният общ брой. Въпреки това тези обозначавания не са задължителни, когато отвън може ясно да се види и лесно да се преброи общият брой единични опаковки и когато отвън може да се види поне едно обозначение на нетното количество, което се съдържа във всяка отделна опаковка.

- г) Когато предварително опакованата храна се състои от две или повече единични опаковки, които не се разглеждат като единици за продажба, обозначаването на нетното количество се извършва, като се посочва общото нетно количество и общият брой единични опаковки. Общностните разпоредби или, при липсата на такива, националните разпоредби могат да не предвиждат обозначаване на общия брой единични опаковки.

Без да се засяга нотификацията, предвидена в член 24, държавите-членки информират Комисията и другите държави-членки за всяка мярка, приета по силата на настоящата точка.

3. По отношение на храните, които обикновено се продават на бройка, държавите-членки могат да не изискват задължителното обозначаване на нетното количество, с уговорката, че отвън ясно може да се види и лесно да се преброи броят на предметите, или ако това не е възможно, да се посочи на етикета.

Без да се засяга нотификацията, предвидена в член 24, държавите-членки информират Комисията и другите държави-членки за всяка мярка, приета по силата на настоящия параграф.

4. Когато твърда храна се предлага в течна среда, нетното тегло на тази храна след отцеждане също се посочва на етикета.

По смисъла на настоящия параграф „течна среда“ са изброените по-долу продукти, евентуално в смеси между тях, както и когато са замразени или дълбоко замразени, доколкото течността е само допълнение към основните елементи на този продукт и поради

това не е решаващ фактор за покупката: вода, водни разтвори на соли, саламура, водни разтвори на хранителни киселини, оцет, водни разтвори на захари, водни разтвори на други подслаждащи вещества, плодови или зеленчукови сокове при плодовете и зеленчуците.

Този списък може да се допълва съгласно процедурата, предвидена в член 20, параграф 2.

Методите за проверка на нетното тегло след отцеждане се определят съгласно процедурата, предвидена в член 20, параграф 2.

5. Обозначаването на нетното количество не е задължително за храните:

- а) които са претърпели значителни загуби на техния обем или маса и които се продават на бройка или се претеглят в присъствието на купувача;
- б) чието нетно количество е по-малко от 5 г или 5 мл; тази разпоредба, обаче, не се прилага за подправки и билки.

Общностните разпоредби или, при липсата на такива, националните разпоредби, които се прилагат към някои храни, могат в изключителни случаи да определят гранични стойности, които са по-високи от 5 г или 5 мл, при условие че това не накърнява информацията за купувача.

Без да се засяга нотификацията, предвидена в член 24, държавите-членки информират Комисията и другите държави-членки за всяка мярка, приета по силата на настоящия параграф.

6. Общностните разпоредби, посочени в параграф 1, втора алинея, параграф 2, букви б) и г) и в параграф 5, втора алинея, се приемат в съответствие с процедурата, предвидена в член 20, параграф 2.

Член 9

1. Сроктът на минимална трайност на дадена храна е срокът, до който храната запазва своите специфични свойства при правилно съхранение.

Той се обявява в съответствие с параграфи 2—5.

2. Той се посочва със следното обозначение:

- „годен за употреба до...“, когато срокът включва указание за деня,
- „годен за употреба до края на...“ в останалите случаи.

3. Обозначенията, посочени в параграф 2, се придружават:

- или от самия срок,
- или от указание на мястото, на което срокът е посочен върху етикета.

Ако е необходимо, тези обозначения се допълват с описание на условията за съхранение, чието спазване позволява да се осигури посочената трайност.

4. Срокът се посочва ясно и последователно в ден, месец и година.

Въпреки това за храните:

- чиято трайност е по-малка от три месеца, е достатъчно да се посочат денят и месецът,

- чиято трайност е по-голяма от три месеца, но не повече от 18 месеца, е достатъчно да се посочат месецът и годината,
- чиято трайност е по-голяма от 18 месеца, е достатъчно да се посочи годината.

Условията и редът за посочване на срока могат да се уточнят съгласно процедурата, предвидена в член 20, параграф 2.

5. При спазване на общностните разпоредби, които изискват други начини за посочване на датата, не се изисква обозначаване на срока на трайност за:

- пресни плодове и зеленчуци, включително картофи, които не са белени, нарязани или обработени по подобен начин. Това изключение не се прилага за покълналите семена и подобните продукти като бобови кълнове.
- вина, ликьорени вина, шампанизирани вина, ароматични вина и подобни продукти, получени от плодове с изключение на грозде, и напитки, попадащи под кодове по КН 2206 00 91, 2206 00 93, 2206 00 99 и произвеждани от грозде и гроздова мъст,
- напитки, съдържащи 10 обемни процента или повече алкохол,
- безалкохолни напитки, плодови сокове, плодови нектари и алкохолни напитки в отделни бутилки от повече от пет литра, предназначени за заведения за обществено хранене,
- тестени или сладкарски изделия, които според естеството на съдържанието си обикновено се консумират до 24 часа от производството им,
- оцет,
- готварска сол,
- твърда захар,
- захарни изделия, състоящи се почти единствено от ароматизирани и/или оцветени захари,
- дъвки и подобни дъвчащи продукти,
- отделни порции сладолед.

Член 10

1. За храните, които от микробиологична гледна точка са бързо развалящи се и поради това е вероятно след кратък период от време да представляват непосредствена опасност за здравето на човека, срокът на минимална трайност се заменя с краен срок за консумация.

2. Срокът трябва да се предшества от думите:

- на испански: „fecha de caducidad“,
- на датски: „sidste anvendelsesdato“,
- на немски: „verbrauchen bis“,
- на гръцки: „ανάλωση μέχρι“,
- на английски: „use by“,
- на френски: „à consommer jusqu'au“,
- на италиански: „da consumare entro“,
- на нидерландски: „te gebruiken tot“,
- на португалски: „a consumir até“,
- на фински: „viimeinen käyttöajankohta“,
- на шведски: „sista förbrukningsdag“.

Тези думи трябва да се придружават:

- или от самия срок, или
- от посочване на мястото, на което е обозначен срокът върху етикета.

След тези сведения следва описание на условията за съхранение, които трябва да се спазват.

3. Срокът се посочва ясно и последователно в ден, месец и евентуално година.

4. Съгласно процедурата, предвидена в член 20, параграф 2, в някои случаи може да се взема решение, дали са изпълнени условията, предвидени в параграф 1.

Член 11

1. Указанията за начина на употреба на дадена храна се посочват по такъв начин, че да позволят правилната употреба на тази храна.

2. Общностните разпоредби или, при липсата на такива, националните разпоредби могат да определят условията и реда, по който трябва се посочва начинът на употреба на някои храни.

Процедурата, предвидена в член 19, се прилага за тези национални разпоредби.

Общностните разпоредби, посочени в настоящия параграф, се приемат в съответствие с процедурата, предвидена в член 20, параграф 2.

Член 12

Правилата за обозначаване на обемния процент алкохол за продукти от позиции 22.04 и 22.05 от Общата митническа тарифа, са определени от специалните общностни разпоредби, които се прилагат за тях.

За останалите напитки, съдържащи повече от 1,2 обемни процента алкохол, те са определени съгласно процедурата, предвидена в член 20, параграф 2.

Член 13

1. а) Когато храните са предварително опаковани, обозначенията, предвидени в член 3 и в член 4, параграф 2, се изписват върху опаковката или върху етикет, прикрепен към нея.

б) Независимо от буква а) и без да се засягат общностните разпоредби за номиналните количества, когато предварително опакованите храни са:

- предназначени за крайния потребител, но се продават на етап, предхождащ продажбата на крайния потребител, и когато този етап не е продажба на заведение за обществено хранене,
- предназначени за доставка на заведение за обществено хранене, за да бъдат приготвени, преработени, разделени или нарязани,

обозначенията, изисквани в член 3 и в член 4, параграф 2, могат да фигурират само в търговските документи за тези храни, когато е гарантирано, че тези документи, съдържащи всички обозначения на етикетиранието, придружават храните, за които се отнасят, или са изпратени преди или едновременно с доставката.

- в) В случаите, посочени в буква б), обозначенията, предвидени в член 3, параграф 1 точки 1, 5 и 7, както и при необходимост предвидените в член 10, също се посочват на външната опаковка, в която храните се представят за продажба.

2. Обозначенията, предвидени в член 3 и в член 4, параграф 2, следва да са лесни за разбиране и да са отбелязани на видно място по такъв начин, че лесно да се виждат, ясно да се четат и да не се изтриват.

В никакъв случай те не трябва да са скрити, покрити или разделени с друг текст или с картинно изображение.

3. Обозначенията, предвидени в член 3, параграф 1, точки 1, 4, 5 и 10, трябва да са разположени в едно зрително поле.

Това изискване може да обхване и обозначенията, предвидени в член 4, параграф 2.

4. По отношение на стъклените бутилки, предназначени за повторна употреба, които са трайно маркирани и на които поради това не е поставен етикет, пръстен или яка, както и на опаковките или контейнерите, чиято най-голяма повърхност е с площ по-малка от 10 см², трябва да се посочат само обозначенията, изброени в член 3, параграф 1, точки 1, 4 и 5.

Параграф 3 не се прилага в този случай.

5. Ирландия, Нидерландия и Обединеното кралство могат да предвидят дерогирания на член 3, параграф 1 и на параграф 3 от настоящия член по отношение на млякото и млечните продукти, поставени в стъклени бутилки, предназначени за повторна употреба.

Те информират Комисията за всяка мярка, приета по силата на първа алинея.

Член 14

Когато храните се предлагат за продажба на крайния потребител или на заведенията за обществено хранене без предварителна опаковка, или когато храните се опаковат на мястото на продажба по искане на потребителя или се опаковат предварително за пряка продажба, държавите-членки определят условията и реда за посочване на обозначенията, предвидени в член 3 и в член 4, параграф 2.

Те могат да решат да отпаднат задължението за тези обозначения или за някои от тях, при условие че се гарантира информацията за купувача.

Член 15

Настоящата директива не засяга разпоредбите на националните закони, които поради липсата на общностни разпоредби не регламентират толкова строго етикетиранието на някои храните, представяни в луксозни опаковки, като например фигурки или сувенири.

Член 16

1. Държавите-членки следят да се забрани на тяхна територия продажбата на храни, за които обозначенията, посочени в член 3 и в член 4, параграф 2, не се обявяват на лесно разбираем от потребителя език, освен ако информацията за потребителя е осигурена посредством други мерки, определени съгласно процедурата, предвидена в член 20, параграф 2, за едно или повече обозначения от етикетиранието.

2. Държавата-членка, на чиято територия се продава продуктът, може да наложи при спазване на правилата на Договора, тези обозначения от етикетиранието да се изписват на един или повече езици, които тя определя измежду официалните езици на Общността.

3. Параграфи 1 и 2 не изключват възможността обозначенията от етикетиранието да се изписват на няколко езика.

Член 17

Държавите-членки се въздържат от уточнения, излизащи извън рамките на предвиденото в членове 3—13, относно условията и реда, по които трябва да се посочват обозначенията, предвидени в член 3 и в член 4, параграф 2.

Член 18

1. Държавите-членки не могат да забраняват търговията с храни, които съответстват на правилата, определени в настоящата директива, чрез прилагането на нехармонизирани национални разпоредби, които регламентират етикетиранието и представянето на някои храни или на храните изобщо.

2. Параграф 1 не се прилага за нехармонизираните национални разпоредби, приети поради съображения за:

- защита на общественото здраве,
- предотвратяване на измамата, при условие че тези разпоредби не възпрепятстват прилагането на определенията и правилата, постановени в настоящата директива,
- защита правото на промишлена и търговска собственост, обозначения за произход, наименования за произход и предотвратяване на нечестната конкуренция.

Член 19

В случаите на позоваване на настоящия член се прилага следната процедура, когато държава-членка прецени, че е необходимо да приеме ново законодателство.

Държавата-членка нотифицира Комисията и другите държави-членки за предвижданите мерки и посочва мотивите за това. Комисията провежда консултации с държавите-членки в рамките на Постоянния комитет по храните, създаден с Решение 69/414/ЕИО на Съвета⁽¹⁾, ако според нея тази консултация е полезна, или по искане на държава-членка.

Държавата-членка може да приема предвижданите мерки само след изтичането на три месеца от тази нотификация и при условие че становището на Комисията не е отрицателно.

⁽¹⁾ ОВ L 291, 29.11.1969 г., стр. 9.

В последния случай и преди изтичането на посочения по-горе срок Комисията открива процедурата, предвидена в член 20, параграф 2, с оглед да вземе решение дали предвидените мерки могат да се приложат чрез внасянето на съответни изменения, ако е необходимо.

Член 20

1. Комисията се подпомага от Постоянния комитет по храните (наричан по-долу „Комитетът“).

2. В случаите на позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се спазват разпоредбите на член 8 от него.

Срокът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, е три месеца.

3. Комитетът приема свой процедурен правилник.

Член 21

Когато са необходими временни мерки за улесняване прилагането на настоящата директива, те се приемат в съответствие с процедурата, предвидена в член 20, параграф 2.

Член 22

Настоящата директива не засяга общностните разпоредби, приети до 22 декември 1978 г. и отнасящи се до етикетването и представянето на някои храни.

Измененията, необходими за хармонизирането на тези разпоредби с правилата, въведени от настоящата директива, се решават в съответствие с процедурата, приложима за всяка от въпросните разпоредби.

Член 23

Настоящата директива не се прилага за продуктите, предназначени за износ извън Общността.

Член 24

Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 25

Настоящата директива се прилага също и за френските отвъдморски департаменти.

Член 26

1. Директива 79/112/ЕИО, изменена от директивите, посочени в приложение IV, част А, се отменя, без да отпадат задълженията на държавите-членки относно сроковете за транспониране, определени в приложение IV, част Б.

2. Позоваването на отменената директива се разглежда като позоваване на настоящата директива и се тълкува в съответствие с таблицата за съответствие в приложение V.

Член 27

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 28

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 12 март 2000 година.

За Европейския парламент

Председател

N. FONTAINE

За Съвета

Председател

J. GAMA

ПРИЛОЖЕНИЕ 1

КАТЕГОРИИ ОТ СЪСТАВКИ, ЗА КОИТО НАИМЕНОВАНИЕТО НА КАТЕГОРИЯТА МОЖЕ ДА ЗАМЕНИ СПЕЦИФИЧНОТО НАИМЕНОВАНИЕ

Определение	Обозначение
Рафинирани масла с изключение на маслиново масло	„Масло“, заедно с: — или прилагателното „растително“, или „животинско“, според случая, или — обозначение за техния специфичен растителен или животински произход Прилагателното „втвърдено“ („хидрогенирано“) трябва да съпровожда наименованието на втвърденото масло
Рафинирани мазнини	„Мазнина“, заедно с: — прилагателното „растителна“, или „животинска“, според случая, или — обозначение за техния специфичен растителен или животински произход Прилагателното „втвърдена“ („хидрогенирана“) трябва да съпровожда наименованието на втвърдената мазнина
Смеси от брашна, получени от два или повече вида зърно	„Брашно“, последвано от списък на видовете зърно, от които е било произведено, в низходящ ред по тегло
Нишестета и нишестета модифицирани по физически или по ензимен път.	„Нишесте“
Всички видове риба, когато рибата представлява съставка на храна и при условие че наименованието и представянето на такава храна не се отнася до специфичен вид риба	„Риба“
Всички видове сирене, когато сиренето или сместа от сирена представлява съставка на друга храна и при условие че наименованието и представянето на храната не се отнася до определен вид сирене	„Сирене“
Всички подправки, които не превишават 2 % от теглото на храната	„Подправка/и“ или „смес от подправки“
Всички билки или части от билки, които не превишават 2 % от теглото на съответната храна	„Билка/и“ или „смес/и от билки“
Всички видове материали, които се използват за производството на основи за дъвки	„Основа за дъвки“
Всички видове изпечени и натрошени зърнени продукти	„Галета“
Всички видове захароза	„Захар“
Безводна декстроза или декстроза монохидрат	„Декстроза“
Глюкозен сироп и безводен глюкозен сироп	„Глюкозен сироп“
Всички видове млечни белтъци (казеини, казеинати и серумни белтъци) и смеси от тях	„Млечни белтъчини“
Какаово масло като извлек или в пресован или рафиниран вид	„Какаово масло“
Всички захаросани плодове, които не надвишават 10 % от теглото на храната	„Захаросани плодове“
Смеси от зеленчуци, които не надвишават 10 % от теглото на храната	„Зеленчуци“
Всички видове вина, определени в Регламент (ЕО) № 1493/1999 на Съвета от 17 май 1999 г. относно общата организация на пазара на вина ⁽¹⁾	„Вино“

(¹) ОВ L 179, 14.7.1999 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

КАТЕГОРИИ ОТ СЪСТАВКИ, КОИТО ЗАДЪЛЖИТЕЛНО СЕ ОБОЗНАЧАВАТ ЧРЕЗ НАИМЕНОВАНИЕТО НА ТЯХНАТА КАТЕГОРИЯ, ПОСЛЕДВАНО ОТ ТЯХНОТО СПЕЦИФИЧНО НАИМЕНОВАНИЕ ИЛИ ЕО НОМЕР

Оцветител	Модифицирано нишесте ⁽¹⁾
Консервант	Подсладител
Антиоксидант	Набухвател
Емулгатор	Антипенител
Състител	Глазираш агент
Желиращ агент	Емулгаторна сол ⁽²⁾
Стабилизатор	Агент за обработка на брашна
Овкусител	Втвърдител
Киселина	Влагозадържащ агент
Регулатор на киселинността	Пълнител
Антислепващ агент	Опаковъчен газ

⁽¹⁾ Не е необходимо да се посочва специфичното наименование или номера ЕО.

⁽²⁾ Само за преработени сирена и продукти на основата на преработени сирена.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ОБОЗНАЧАВАНЕ НА АРОМАТИЗАНТИТЕ В СПИСЪКА НА СЪСТАВКИТЕ

1. Ароматизантите се обозначават с термина „ароматизант/и“ или като се дава по-специфичното наименование или описание на ароматизанта.
2. Терминът „натурален“, както и всеки друг еднозначен термин може да се използва само за ароматизантите, чийто ароматичен компонент съдържа изключително ароматични вещества, определени в член 1, параграф 2, буква б), i) от Директива 88/388/ЕИО на Съвета от 22 юни 1988 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно ароматизантите, предназначени за влагане в храни, и изходните материали за тяхното производство ⁽¹⁾, и/или за ароматичните заготовки, определени в член 1, параграф 2, буква в) от посочената по-горе директива.
3. Ако обозначението на ароматизанта съдържа препратка към растителното или животинското естество или произход на използваните вещества, терминът „натурален“ както и всеки друг еднозначен термин могат да се използват, само ако ароматичният компонент е изолиран чрез подходящи физични, ензимни или микробиологични процеси, както и чрез традиционните методи за приготвяне на храни, изцяло или почти изцяло от храната или от източника на съответния ароматизант.

⁽¹⁾ ОВ L 184, 15.7.1988 г., стр. 61. Директива, изменена с Директива 91/71/ЕИО на Комисията (ОВ L 42, 15.2.1991 г., стр. 25).

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ЧАСТ А

ОТМЕНЕНАТА ДИРЕКТИВА И НЕЙНИТЕ ПОСЛЕДВАЩИ ИЗМЕНЕНИЯ

(посочена в член 26)

Директива 79/112/ЕИО на Съвета (ОВ L 33, 8.2.1979 г., стр. 1)

Директива 85/7/ЕИО на Съвета (ОВ L 2, 3.1.1985 г., стр. 22), само член 1, параграф 9

Директива 86/197/ЕИО на Съвета (ОВ L 144, 29.5.1986 г., стр. 38)

Директива 89/395/ЕИО на Съвета (ОВ L 186, 30.6.1989 г., стр. 17)

Директива 91/72/ЕИО на Комисията (ОВ L 42, 15.2.1991 г., стр. 27)

Директива 93/102/ЕО на Комисията (ОВ L 291, 25.11.1993 г., стр. 14)

Директива 95/42/ЕО на Комисията (ОВ L 182, 2.8.1995 г., стр. 20)

Директива 97/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 43, 14.2.1997 г., стр. 21)

ЧАСТ Б

СПИСЪК НА КРАЙНИТЕ СРОКОВЕ ЗА ТРАНСПОНИРАНЕ В НАЦИОНАЛНОТО ПРАВО

(посочени в член 26)

Директива	Краен срок за въвеждане	Разрешаване на търговията с продукти, съответстващи на настоящата директива	Забрана на търговията с продукти, несъответстващи на настоящата директива
79/112/ЕИО	30 декември 1994 г.	22 декември 1980 г.	22 декември 1982 г.
85/7/ЕИО			
86/197/ЕИО		1 май 1988 г.	1 май 1989 г.
89/395/ЕИО		20 декември 1990 г.	20 юни 1992 г.
91/72/ЕИО		30 юни 1992 г.	1 януари 1994 г.
93/102/ЕО		1 януари 1995 г.	30 юни 1996 г.
95/42/ЕО			
97/4/ЕО			14 август 1998 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ТАБЛИЦА ЗА СЪОТВЕТСТВИЕ

Директива 79/112/ЕИО	Настоящата директива
Член 1	Член 1
Член 2	Член 2
Член 3, параграф 1, точка 1	Член 3, параграф 1, точка 1
Член 3, параграф 1, точка 2	Член 3, параграф 1, точка 2
Член 3, параграф 1, точка 2а	Член 3, параграф 1, точка 3
Член 3, параграф 1, точка 3	Член 3, параграф 1, точка 4
Член 3, параграф 1, точка 4	Член 3, параграф 1, точка 5
Член 3, параграф 1, точка 5	Член 3, параграф 1, точка 6
Член 3, параграф 1, точка 6	Член 3, параграф 1, точка 7
Член 3, параграф 1, точка 7	Член 3, параграф 1, точка 8
Член 3, параграф 1, точка 8	Член 3, параграф 1, точка 9
Член 3, параграф 1, точка 9	Член 3, параграф 1, точка 10
Член 3, параграфи 2 и 3	Член 3, параграфи 2 и 3
Член 4	Член 4
Член 5	Член 5
Член 6, параграфи 1, 2 и 3	Член 6, параграфи 1, 2 и 3
Член 6, параграф 4, букви а) и б)	Член 6, параграф 4, букви а) и б)
Член 6, параграф 4, буква в), i)	Член 6, параграф 4, буква в), i)
Член 6, параграф 4, буква в), ii), първо тире	Член 6, параграф 4, буква в), ii)
Член 6, параграф 4, буква в), ii), второ тире	Член 6, параграф 4, буква в), iii)
Член 6, параграф 4, буква г)	Член 6, параграф 4, буква г)
Член 6, параграф 5, буква а)	Член 6, параграф 5
Член 6, параграф 5, буква б)	Член 6, параграф 6
Член 6, параграф 6	Член 6, параграф 7
Член 6, параграф 7, първа алинея	Член 6, параграф 8, първа алинея
Член 6, параграф 7, втора алинея, първо и второ тире	Член 6, параграф 8, втора алинея, букви а) и б)
Член 6, параграф 8	Член 6, параграф 9
Член 7	Член 7
Член 8, параграфи от 1 до 5	Член 8, параграфи от 1 до 5
Член 8, параграф 6	—
Член 8, параграф 7	Член 8, параграф 6
Член 9, параграфи от 1 до 4	Член 9, параграфи от 1 до 4
Член 9, параграф 5	—
Член 9, параграф 6	Член 9, параграф 5
Член 9а	Член 10
Член 10	Член 11
Член 10а	Член 12
Член 11, параграф 1 и 2	Член 13, параграфи 1 и 2
Член 11, параграф 3, буква а)	Член 13, параграф 3
Член 11, параграф 3, буква б)	—
Член 11, параграф 4	Член 13, параграф 4
Член 11, параграф 5	—
Член 11, параграф 6	Член 13, параграф 5, първа алинея
Член 11, параграф 7	Член 13, параграф 5, втора алинея
Членове 12 и 13	Членове 14 и 15
Член 13а	Член 16
Член 14 и 15	Член 17 и 18
Член 16, точка 1	—
Член 16, точка 2	Член 19
Член 17, първи параграф	Член 20, параграф 1
Член 17, втори, трети, четвърти и пети параграф	Член 20, параграф 2

Директива 79/112/ЕИО	Настоящата директива
Член 18	—
Член 19, 20 и 21	Членове 21, 22 и 23
Член 22, параграфи 1, 2 и 3	—
Член 22, параграф 4	Член 24
Член 23	—
Член 24	Член 25
Член 25	—
Член 26	—
—	Член 26
—	Член 27
—	Член 28
Приложение I	Приложение I
Приложение II	Приложение II
Приложение III	Приложение III
—	Приложение IV
—	Приложение V